

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorum Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

IX. Soluit quando obiiciunt reformare esse Ordinem diuidere, & notam personarum in eo ponere; declaratq[ue] contrarium, scilicet, quòd hoc sit Ordinem vnire, & ædificare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45728)

CAPVT IX.

Soluit quando obiiciunt reformare esse Ordinem diuidere, & notam personarum in eo ponere; declaratq; contrarium, scilicet, hoc esse Ordinem unire & adificare.

AD sextam, vbi quidam reformationem abnuunt propter cauendam confusionem, & diuisionem Ordinum; virtualiter duo tales timent sequi ex reformatione: Vnum quod non reformati apud seculares confundantur, tamquam dispares & difformes à reformatis. Nos, inquit, non reformati, in comparatione reformatorum vilipendimur, calumniatur, & velut ethnici reputamur & publicani. Quâ ex consideratione reformationem odientes, & sæculo conformari cupientes, dicunt nonnumquam ad reformatorem & ad similes illud Sap. 2. *Opprimamus pauperem iustum. Sit fortitudo nostra lex iniustitie. Circumueniamus iustum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris, & impropert nobis peccata legis, & infamat in nos peccata disciplina nostra. Grauis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est aliis vita illius.* Ita certè opere loquuntur hodie irreligiosi, etsi non verbo tenus. Responde-
tur,

Sap. 2. 10.

tur, quòd hi religiosi, quibus intentatur re-
formatio, aut habent & seruant ea, quæ de
necessitate salutis sunt seruanda in suo Ordi-
ne, & tunc à nullis debent haberi pro publi-
canis & ethnicis. Possunt tamen, & arctari
debent, ad obseruandum ea quæ sunt pro-
fessi, & sine quibus tria substantialia diu non
queunt subsistere, prout in responsione se-
cundæ obiectionis dictum est. Nec à prudenti-
bus (quorum iudicium solùm ponderan-
dum est) habentur pro talibus: & si impru-
dentes aliter iudicant de eis, non mirū; quia,
teste Scripturâ, *stultorum infinitus est nu-
merus*. Optimi etiam viri plerumque à ma-
lis apud maleuolos iudicantur sinistre. Sciunt
præterea boni viri, quòd in quolibet statu, ac
Religione & Ordine quolibet, non omnes
sunt perfecti: sed in eis, sicut inter sæculares
sunt gradus; ita vt quidam sint boni, alij me-
liores, & quidam optimi. Non ergo sequi-
tur: Isti reformati sunt meliores; ergo vos,
qui adeò strictè non viuitis, & tamen ad sa-
lutem necessaria seruatis, estis mali. Nec ob-
stat verbum Bedæ super isto Matthæi 6.
Nolite solliciti esse, dicentes: Quid manduca-
bimus? dicentis sic: Videntur argui hi, qui
spreto victu vel vestitu, lautiora sibi vel au-
steriora, præ his cum quibus viuunt, alimen-
ta quærunt vel indumenta. Nam ad hanc
aucto-

Beda in
Mat. c. 6.
lib. 1. tom. 5

bimus? dicentis sic: Videntur argui hi, qui
spreto victu vel vestitu, lautiora sibi vel au-
steriora, præ his cum quibus viuunt, alimen-
ta quærunt vel indumenta. Nam ad hanc

aucto-

auctoritatem Venerabilis Bedę, S. Bonauen-
 tura lib. De perfectione Euangelicę pauper-
 tatis ita respondet: Verũ dicit; qui enim viam
 communem spernit, malè facit: qui verò
 eam non spernit, tamen se amore vitę æter-
 nę districtius affligit, memor vocationis suę,
 melius facit. Et ideò B. Franciscus filios
 & discipulos suos ad hanc singularitatem
 inuitavit, informãdo ad ieiunium post Epi-
 phaniam, dicens: Qui eam, scilicet quadra-
 genam dierum, ieiunare voluerint, sint be-
 nedicti à Domino; & qui nolunt, non sunt
 astricti. Districtiora enim ieiunia perfectio-
 ribus sunt æmulanda. Hęc Bonauentura.
 Et certè verendum, ne in talibus contra
 reformationem murmurantibus, lateat in
 corde vermis inuidiæ, vel peccatum hy-
 pocrìsis, aut superbię, quo vult videri bo-
 nus vel melior, qui non est: imò & displi-
 cet sibi profectus fraternę gratiæ. Hęc non
 ex gratiã procedunt & charitate, sed ex vi-
 tio, quia 1. Cor. 13. dicitur: *Charitas non est*
ambitiosa, non querit quę sua sunt, non ir-
ritatur, non cogitat malum, non gaudet su-
per iniquitate, congauget autem veritati.
 Si autem Religiosi in monasteriis non re-
 formati s, non seruant ea quę de salutis ne-
 cessitate sunt seruanda, non mirum si à cun-
 ctis æstimantur miseri. Ipsi enim si nomini
 Reli-

S. Bonau.
 De perfect.
 Euan. pau-
 pert. c. 12.

B. Francif.
 in reg. c. 3.

1. Cor. 13. 5

Religionis satisfacerent, meritò laudari deberent, iuxta illud Psalmistæ: *Secundùm nomen tuum, ita & laus tua.* Postremò, ipsi Religiosi, si in Ecclesiâ sunt velut sal positi, quibus bono exemplo mores aliorũ condiendi forent (sed si sal infatuatum fuerit, dicit Christus, *ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus*) imputent ergo sibi, si iudicantur, sicut & sunt. In obiectione præterea prædictâ, aliud obiiciunt, videlicet quòd per reformationem quorundam & non aliorũ Conuentuum Ordo diuiditur, & duo videntur Ordines. Melius fortassè arguerent, quòd apud reformatos vnus resuscitatur Ordo, & apud deformatos nullus manet Ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Sed esto. Constat ex XII. Metaphysicæ, quòd quilibet Ordo, & Religio qualibet, ac multitudo benè disposita, necessariò exigit, vt tendant ad finem aliquem certum sui Ordinis, & vt inter se leges certas seruent supposita talis multitudinis: sic enim si benè viuunt, aliàs non ibi esset Ordo, nec vnio, sed diuisio & confusio, vt dicit B. Dionysius De diuinis nominibus cap. 4. Exempli gratia, de exercitu benè ordinato. Qualis autem finis specialis sit cuiuslibet Religionis, & quomodo eius supposita se habere debent ad inuicem,

Psal. 47. 11

Mat. 5. 13.

XII. Meta-
phys. text.
52.Dionys. De
diuin. nom.
cap. 4.

cem, docetur in regulâ & statutis eorum. Cùm igitur reformatio ad hanc vnitatem principaliter tendat, dicere quòd reformare est Ordinem diuidere, infania plenum est & amentia; imò reformatè viuere, est viuere; & ordinare se in Dei exercitu, ducem sequendo sui Fundatoris, est victoriam contra hostes obtinere. Sic enim de deuotissimâ Religione primitiuae Ecclesiae dicitur: *Erant vnanimiter omnes in porticu Salomonis. Ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis: sed magnificabat eos populus. Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum.* Act. 5. 24. Et ita hodie fit, vt docet experientia, tam apud Religiosos, quàm apud Sanctimoniales benè reformatas; quidquid dicant conformatores saeculi, & reformatorum æmuli.

CAPVT X.

Cùm se iactant viuere, vt patres eorum, distinguunt de malis & de bonis patribus; & admonet ne temerariè iudicet quis de locis deformatis.

AD septimum motiuum, in quo auctoritatem præcedentium Patrum in suo Ordine allegant, qui taliter vixerunt, vt viuunt ipsi; respondetur eis, quòd aut lo-

E

quon-